

รายงานความประทับใจ

วันแรกที่เดินทางมาถึงประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ดีมากๆ รถไฟที่ญี่ปุ่นได้หยุดให้บริการไปแล้ว ดังนั้น พี่แดง(เจ้าหน้าที่จาก ABK) จึงได้เช่ารถมารับพวกเราที่เดินทางมาเรียนที่ ABK ที่สนามบิน หลังจากเห็นตื้นเกี่ยวกับการเดินทาง เมื่อถึงที่พักพวกเราทุกคนต้องหายเหนื่อยเป็นปลิดทิ้งทันที เนื่องจาก ที่พักที่เราทุกคนต้องอยู่อย่างน้อย 2 เดือน ไม่ได้เป็นไปอย่างที่เราทุกคนวาดฝันไว้ เอาจริงแล้วที่มาก็ไม่ไปว่าทำไม แต่ไม่ไหวละคืนที่มาก็ดีก็ดีมากแล้วพวกเราจึงแยกย้ายไปตามห้องพักที่จับจองและลงชื่อไว้ตั้งแต่ตอนอยู่เมืองไทย ซึ่งทำให้เรื่องง่ายขึ้นเยอะเพราะไม่ต้องมาชุลมุนวุ่นวายหน้าที่พัก เมื่อมาถึงแยกย้าย อารมณ์ประมาณทุกคนอยากพักกันแล้ว คิดว่า เรื่องอื่นค่อยว่ากันอีกที ประเด็นที่เราค่อนข้างให้ความสำคัญมากคือที่พักเนื่องจากจะเป็นที่ๆเราใช้เป็นสถานที่ กินนอน พักผ่อน ในแต่ละวันมากกว่าสถานที่อื่นเราเลยคาดหวังไว้มาก แต่เมื่อได้ลองใช้ชีวิตแบบยอมรับความจริงและไม่คาดหวังกับสิ่งที่ไม่ชอบ ก็ทำให้ค้นพบว่า หอพักที่เราพักอยู่ค่อนข้างดีกว่าภาพแรกที่เรจินตนาการไปก่อนแล้ว มองภาพรวมเรื่องที่พักที่เราอยู่ ข้อดีเมื่อเทียบกับข้อเสีย เรายอมรับกันได้โดยดี โดยเฉพาะหอพักที่ตั้งอยู่ใจกลางเมืองที่ไม่ห่างจากสถานีรถไฟฟ้า อาคารที่พัก สถานที่ตั้งของหอพัก ร้านค้า หรือสถานที่รอบๆ หอพัก คือใช้เลย ตอบโจทย์การใช้ชีวิตของคนเมืองได้ดี โดยเฉพาะเจ้าของหอพักถ้าไม่พูดถึงไม่ได้เลย เจ้าของหอพักที่เราพักอยู่ เป็นคุณลุงกับคุณป้าสองสามีภรรยา ที่ตัดแปลงอาคารให้เป็นหอพัก คุณลุงเจ้าของหอพักเป็นคนมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้ดีทีเดียว ดังนั้นภาษาที่พวกเราใช้สื่อสารกับคุณลุงเจ้าของหอพักมีทั้งภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น มีหลายๆเหตุการณ์ที่คุณลุงคุณป้าเจ้าของหอพักเข้ามาช่วยพวกเราในหลายๆ เรื่อง เช่น มีครั้งนึง พวกเราในกลุ่มไม่สบายเป็นไข้ตัวร้อนขึ้นสูงถึง 39 องศา คุณลุงก็เป็นคนจัดแจงติดต่อโรงพยาบาลโทรเรียกรถพยาบาลให้มารับไปโรงพยาบาล หรือครั้งที่ตำรวจเข้ามาที่หอพักเพราะพวกเราเสียงดังแล้วมีคนโทรศัพท์ไปแจ้งตำรวจ ก็ได้คุณลุงคุณป้าที่ช่วยพูดช่วยอธิบายกับคุณตำรวจให้ หรือแม้กระทั่งตัวผมเองที่ไม่สบายก็ได้คุณป้านี้ละคอยช่วยเหลือ ผมพักอาศัยในห้องกับเพื่อนนักศึกษาอีก 4 คน รวมเป็น 5 คน ตอนผมป่วย คุณป้าก็จัดแจงย้ายผมออกจากห้องพักรวม แยกออกมาให้มานอนคนเดียวอีกห้อง เพื่อกักตัวผมออกจากเพื่อนๆ มานอนรอดูอาการ 2 วัน จนผมไข้ลด ในช่วงเวลานั้นก็มีคุณป้าเจ้าของหอพักนี้ละที่คอยเอากระติกน้ำร้อนมาให้ คอยเติมน้ำ คอยเข้ามาถามไถ่อาการและเอาอาหารมาให้ทานเพราะผมออกจากห้องพักไม่ไหว เวลาเราป่วยและอยู่ต่างบ้านต่างเมืองเป็นเรื่องที่ปวดใจมากเพราะเป็นเรื่องยากมากที่จะมีคนมาคอยช่วยเหลือ แต่ผมโชคดีที่มีคุณป้าเจ้าของหอพักมาช่วยดูแล

ด้านการเรียนค่อนข้างสนุกเลยทีเดียว ที่ ABK มีการแบ่งชั้นเรียนตามผลทดสอบความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น ซึ่งการทดสอบทำกันตั้งแต่อยู่เมืองไทยแล้ว โดยแบ่งระดับชั้นเรียนตั้งแต่ ระดับ N5 ถึง N3 ดังนั้นเมื่อมาถึง จึงแบ่งชั้นเรียนตามผลสอบได้เลย สำหรับนักศึกษาที่มีพื้นฐานภาษาญี่ปุ่นอยู่แล้วจะได้เข้าเรียนในชั้นเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับ N 5 – N3 ได้เลย ส่วนนักศึกษาที่ยังไม่ได้ภาษาญี่ปุ่นทาง ABK จะให้เข้าเรียนในระดับชั้นพื้นฐานเพื่อปูพื้นฐานเรื่องภาษาญี่ปุ่นใหม่ สำหรับนักศึกษาในชั้นเรียนจะมีแต่คนต่างชาติโดยอาจารย์จะแยกนักศึกษาที่มาจากประเทศเดียวกันออกจากกันโดยไม่ให้นั่งติดกัน ซึ่งทำให้เราจำเป็นต้องสื่อสารกับคนข้างๆด้วยภาษาญี่ปุ่นหรือบางครั้งผมก็แอบสื่อสารกับเพื่อนในชั้นเรียนเป็นภาษาอังกฤษบ้างเพราะบางครั้งก็นึกคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นไม่ออกหรือบางครั้งเพื่อนนักศึกษาต่างชาติฟังภาษาญี่ปุ่นไม่ออก โดยส่วนตัวผมชอบการเรียนการสอนของ ABK นะ ผมว่าที่นี่มีประสิทธิภาพการสอนอย่างเห็นได้ชัดโดยเฉพาะเรื่องคันจิที่เขาจะคอยสอนและทบทวนอยู่เสมอ การบ้านก็ไม่ได้เยอะมากสำหรับคนที่อยู่ในระดับกลางๆ อย่าง ระดับ N4 แต่คนที่อยู่ในระดับเริ่มต้นกับคนที่อยู่ในระดับ N3 การบ้านอาจจะเยอะกว่า

อาจารย์ผู้สอนที่ ABK เป็นกันเอง ใจดี คอยช่วยเหลือและอธิบายในจุดที่เราไม่เข้าใจอยู่ตลอดเวลาที่นักศึกษาถาม การอธิบายใช้คำศัพท์ก็เข้าใจง่าย ทำให้เหมาะสำหรับคนที่เริ่มต้นเรียนภาษาญี่ปุ่นได้ดี ในช่วงกิจกรรมทาง ABK มีการจัดกลุ่มนักศึกษา

ญี่ปุ่น มาเข้าร่วมกับพวกเรานักศึกษา TNI เพื่อให้เราได้ออกไปทำกิจกรรมกับคนญี่ปุ่นที่อยู่ในวัยเดียวกัน ตัวผมและเพื่อนก็ได้ร่วมกิจกรรมครั้งนี้ พวกเราออกไปทานข้าวด้วยกันและฝึกพูดภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องเป็นราวเลยทีเดียว

ต้องเล่าเรื่องย้อนตอนขึ้นต้นเรื่องหอพักก่อน ไม่เล่าไม่ได้เลย ตามกำหนดการเดิมที่พวกเราทราบกันตั้งแต่ตอนอยู่เมืองไทยคือพวกเราจะได้หอพักที่ ABK หมายถึงสถานที่เรียนกับสถานที่พักอยู่ติดกันโดยที่พวกเราไม่ต้องเดินทาง แต่เนื่องจากกลุ่มนักศึกษาของ TNI ที่เข้าร่วมโครงการมาเรียนที่ ABK มีจำนวนนักศึกษามากกว่าที่ทาง TNI และ ABK คาดการณ์ไว้ ทำให้พวกเราต้องไปอยู่หอพักข้างนอกแทน ดังนั้น ทาง ABK จึงต้องรับหน้าที่หาหอพักที่ใกล้ ABK ที่สุดและรองรับจำนวนนักศึกษาของ TNI ให้ได้ครบตามจำนวน เลยเป็นที่มาที่ไปว่าทำไมเราจึงได้พักที่หอพักของคุณลุงคุณป้าแทน โดยส่วนตัวผมมองว่าหอพักที่ ABK เลือกให้ดีมาก สุขอนามัยดีเยี่ยม และที่สำคัญเราได้ทดลองเดินทางโดยรถไฟฟ้ามารที่ ABK ถ้าเราได้พักที่หอพัก ABK ตามกำหนดเดิม เราก็จะไม่ได้เรียนรู้ที่จะใช้รถไฟในโตเกียว เนื่องจากที่พัก ABK อยู่ติดกับที่เรียน ABK ทาง ABK เองก็มีการخذใช้ตัวรถไฟให้กับพวกเราทุกคนด้วยเช่นกัน

โดยรวมผมชอบโครงการนี้ที่มาเรียน ABK ผมว่าเหมาะสำหรับคนเริ่มต้นเรียนภาษาญี่ปุ่น คนที่คิดว่าในอนาคตจะมาเรียนต่อที่ประเทศญี่ปุ่น การมาเรียนโครงการนี้ คุณได้ฝึกการใช้ชีวิต ในการอยู่ต่างบ้านต่างเมืองโดยเฉพาะประเทศญี่ปุ่นที่หลายคนคิดว่าจะมาศึกษาต่อหรือทำงานในอนาคต คุณจะได้ทดลองใช้ชีวิตด้วยตัวคุณเองจริง ทั้งการต้องเดินทางไปเรียนเอง การจัดการชีวิต การกินการอยู่ การซักผ้า หรือแม้กระทั่งการจัดการวางแผนไปท่องเที่ยวด้วยตัวเอง ตัวผมเองก็ไปนะ ผมนั่งรถไฟไปเที่ยวเอง ไปโยโกฮาม่า หรือไปเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญๆ ในโตเกียว เช่น วัด สวนสาธารณะ เป็นต้น บททดสอบเล็กๆ ที่จะช่วยให้คุณจินตนาการชีวิตในอนาคตได้ว่า การทดลองใช้ชีวิตช่วง 2 เดือนที่มากับโครงการนี้จะสนับสนุนการตัดสินใจของคุณได้ไหมในอนาคต ในช่วงที่เรียนทาง ABK มีการจัดกิจกรรมไปทัศนศึกษา ไปสถานที่ต่างๆ รวมถึงไปโตเกียวดิสนีย์แลนด์ด้วย แต่ผมไม่ได้ไป ซื้อตั๋วเรียบร้อยแล้ว แต่มาป่วยซะก่อนผมเลยยกเลิก ได้แต่ฟังเพื่อนๆ ที่ไปเล่าให้ฟัง อีกกิจกรรมหนึ่งของ ABK ที่ลืมไม่ได้เลยคือ การฝึกซ้อมรับมือกับภัยพิบัติ ซึ่งพวกเราทุกคนต่างทราบดีว่าประเทศญี่ปุ่นมีเรื่องของภัยพิบัติเกิดขึ้นบ่อยๆ โดยเฉพาะแผ่นดินไหว การฝึกซ้อมครั้งนี้ทำให้เราสามารถมีอารมณ์ร่วมได้เลยว่าเวลาเกิดแผ่นดินไหวที่ญี่ปุ่นเป็นอย่างไร ตอนซ้อมก็จินตนาการตามว่า ถ้าเราประสบพบเหตุการณ์ลักษณะแบบนี้เราจะรับมือได้อย่างไร ซึ่งไม่เข้าใจว่าการฝึกซ้อม พวกเรานักศึกษาจาก TNI ก็ได้ร่วมรับประสบการณ์จริงๆ ในประเทศญี่ปุ่น คือ แผ่นดินไหว จินตนาการตามว่า เราต้องทำตามแผนที่ซ้อมไว้อย่างดี ในความเป็นจริง วันที่เกิดแผ่นดินไหว เป็นช่วงเวลาเช้ามืด พวกเราหลับครึ่งหลับแบบหลับสนิท แผ่นดินไหวห่างจากโตเกียวเมืองที่เราอยู่ไป 40 กิโลเมตร ความรุนแรงวัดได้ 5.4 ริกเตอร์ค่อนข้างแรงเลยทีเดียวแต่พวกเรารับรู้อีกทีตอนตื่นนอนตอนเช้า เหตุการณ์ดังกล่าวสงบไปเรียบร้อยแล้ว แต่อย่างน้อยก็ทำให้เราได้สัมผัสกับความเป็นญี่ปุ่นอย่างแท้จริง จินตนาการและการซ้อมที่คิดไว้เลยไม่ได้นำมาใช้ในเหตุการณ์จริงครั้งนี้

อีกไม่กี่วันพวกเราก็จะกลับประเทศไทยแล้ว ช่วงเวลานี้จึงเป็นการทิ้งทวนสำหรับเรานักศึกษา TNI ที่จะปล่อยพลังอันเจิดจ้าของเราในการใช้ชีวิตในประเทศญี่ปุ่น เพื่อนักศึกษาบางคน ไปเที่ยว จองตั๋วเครื่องบินบินไปโอซาก้า ผมหวังใจว่าพวกเขาจะกลับมาทัน วันที่พวกเราเดินทางกลับประเทศไทย เพื่อนักศึกษาบางคนยังต้องไปซื้อของฝาก บางคนต้องบอกลาหลุมญี่ปุ่น บางคนยังตะเวนไปถ่ายรูป และที่สำคัญบางคนต้องหาซื้อกระเป๋าเดินทางเพิ่มเพราะซื้อของเยอะเกินไป ส่วนผมพึ่งหายป่วยและวางแผนจะไปป็นเขาที่เมืองซางงู ความสนุกความท้าทายพวกนี้ต้องมาดูด้วยตาสัมผัสด้วยตัวคุณเองแล้วคุณจะรู้ว่าโครงการนี้ดีจริงๆ